.. kulAnanda tantram ..

॥ कुलानन्द तन्त्रम् ॥

ॐ नमो भैरवाय ।
कैलासशिखरासीनं देवदेव जगद्गुरुम् ।
परिपृच्छत्युमादेवी एकान्ते ज्ञानमुत्तमम् ॥ १॥
भेदनिमुत्तमभेदं यथा देहव्यवस्थितम् ।
कथयस्व पुराभेदं कुलानन्देषु चूत्तमम् ॥ २॥
स्थानान्तरविशेषण विज्ञानं कथयस्व मे ।
सद्यः प्रत्यकारकं यथा देहे व्यवस्थितम् ॥ ३॥
पाशस्तोभञ्च बेधनञ्च धूननं कम्पनं तथ ।
खेचरं समरसञ्चैव बलीपलितनाशनम् ॥
सर्व्वं तत्तु सुरेश्वर कथयस्व मम प्रभो ॥ ४॥
भैरव उवाच ।
शृणु देवि प्रवक्ष्यामि पुरभेदं समुत्तमम् ।
एतत् कौलिकं ज्ञानं कुलानन्दे चाष्टोत्तम [illegible] ॥
ब्रह्मस्थाने यत् कमलं चतुःषष्ठिदलान्वित[illegible] ।
तत्रैव मनसा रोध्य लक्षयेद्दीपशिख[illegible] ॥ ६॥
पश्यति सर्व्वदेहे तु दिव्यदृष्टिर्वरा[illegible]
तेन लक्षितमात्रेण जायते सि[illegible]तमा ॥ ७॥
तस्योपरि नाभिम्नदवदा [illegible]क्षणे ।
तथा चोपरितिष्ठति दे[illegible]व। जगत्प्रभुः ॥ ८॥
तस्याग्रे मनसारोप्य [illegible]तविचक्षणाः ।
जायते ध्वनिभिर्जा[illegible]त्र [illegible]रुद्विशेषतः ॥ ९॥
एतद् विज्ञानम [illegible]ण[illegible]गवेषं जुरुते ध्रुवम् ।
जायते परमं [illegible]नं नात्र कार्य्यविचारणात् ॥ १०॥
अथान्यं [illegible] रम[illegible] सद्यः प्रत्याकारकम् ।
तं प्र[illegible]यामि [illegible] देवि शृणुष्वायतलोचने ॥ ११॥
अङ्गुल्यद्वि[illegible] देवि यत् पूर्व्वं कथितं मया ।
तत्र[illegible] स्थ[illegible]येद्वित्तं कथितं जायते ध्रुवम् ॥ १२॥
[illegible]नागतञ्चैव वर्त्तमानं तथैव च ।
[illegible]त्पादयेत् सृष्टिं तिव्रज्योतिःसमकृतिः ॥ १३॥
हृदिसंस्थकमलं हित्वा मूर्ध्नि यान् प्रपूरयेत् ।
पाशस्तोभं करोत्येवं यदि विश्रमते मनः ॥ १४॥
अथान्यं परं देवि दिव्यदृष्टि प्रवर्त्तते ।

ज्वलज्वालनमध्यस्थं द्विजग्रन्थि निरीक्षयेत् ॥ १५ ॥
तत्रैव मनसा रोध्य चूलिकाग्रन्तु मानयेत् पुनः ।
सृष्टिं प्रवर्त्तन्ते देवि नात्र कार्य्यविचारणात् ॥ १६ ॥
देव्युवाच ।
तद्वेधञ्च शुद्धसारञ्च हितं मया न प्रकाशितम् ।
कथयस्व विशेषण यथा जानामि तत्क्षणात् ॥ १७ ॥
भैरव उवाच ।
शृणु देवि प्रवक्ष्यामि बेधसारं यथाक्रमम् ।
ब्रह्मस्थाने... पद्मं चतुःषष्टिदलान्वितम् ॥ १८ ॥
तत्रैवोत्पादयेत् सृष्टिः दण्डाकाराग्नितेजसा ।
भेदयित्वा महाग्रन्थिं द्विचक्रञ्च तथैव च ॥ १९ ॥
मूर्द्धि कमलसंस्थानं ज्वलनाकारं विचिन्तयेत् ।
चलन्तं भ्रामयेत्तेन नियतं तु महितले ॥ २० ॥
बेधये गिरिवृक्षाणि किं पुनः क्षुद्रजन्तवः ।
अथान्यं परमं देवि विज्ञानं भद्रकं शृणु ॥ २१ [illegible]
भ्रुवोश्चक्षुर्मध्यस्थं च कालावुना [?] .... दि[illegible]तय[illegible] ।
यावद्विश्रमते नित्यं भ्रमते चक्रवत् शिर[illegible] ॥
दुराश्रवणविज्ञानं भूतदेतस्य [?] चिन्त[illegible] ।
वामस्त्रोतं तु यावत् तिव्रतेजसमप्र[illegible] ॥
देव्युवाच ।
बलीपलितक्षयं देव त्वया ख्[illegible]मागतः ।
एतन्मे संशयो देव कथय[illegible]भो ॥ २४ ॥
भैरव उवाच ।
शृणु देवि प्रवक्ष्यामि [illegible] सुर[illegible]णामपि दुर्ल्लभम् ।
द्वात्रिंशतिदलं पद्मं [illegible]ति [illegible]न्मूर्द्धि मध्यतः ॥ २५ ॥
तत्रैव भावयेदम्[illegible]षोडशसमन्वितम् ।
हृच्चक्रं पातये[illegible] [?] यावदाअनाब्जिमण्डलम् ॥ २६ ॥
चिन्तयेत् कृष[illegible]ञ्च भेदं तु सकलं पुरः ।
पलि[illegible]तम्[illegible] ये[illegible]व मासमेकेन सुव्रते ॥ २७ ॥
अथान्यं [illegible] देवि गुह्यसंशयस्थितिकारकम् ।
य[illegible] चतु[illegible]थस्थानं तत्र सर्व्वासुरालयम् ॥ २८ ॥
[illegible] थापयेच्चितं दिव्यबालप्रवर्त्तत [?] ।
[illegible]तां वदते बालां.... दिव्य वरानने ॥ २९ ॥
विषप्रहारं कुरुते ज्वरव्याधिं विनाशयेत् ।
ततः परतरं स्थानं तत्र सर्व्वे प्रवर्त्तते ॥ ३० ॥
अथान्यं परमं देवि दुराबेधं वदाम्यहम् ।

ज्वलज्ज्वलनसंध्यस्थं तत्रैव लक्षयेद्देवि ॥ ३१ ॥
तं त्रितकोटिसमप्रभा ऊर्ध्वं शक्ति निपातान्यतः [?] ।
बेधयेद्विचक्षणः बेधयित्वा तु तं लक्षयेत् ॥ ३२ ॥
ज्वलनाकाष्ठप्रभां उर्ध्वशक्तिं चक्रयित्व
अचलं भ्रामयेत् पुनः [?]
बेधयेत् सा मनःसहस्राणि समकानि तु का कथा ॥ ३३ ॥
एवं ज्ञात्वा वीरारोहे विचरेत यथासुखम् ।
देवासुर्मनुजानां दुर्लभो भवति साधकः ॥ ३४ ॥
देव्युवाच ।
धूननं कम्पनं देव यथाख्यातं ममाग्रतः ।
ततश्चापि संशयो देव कथयस्व मम प्रभो ॥ ३५ ॥
भैरव उवाच ।
शृणु देवि प्रवक्ष्यामि धूननं कम्पनं स्थितम् ।
या सा महावहा नाडी कुचेल्याकारसंस्थिता ॥ ३[illegible] ॥
तत्रैवोत्पादयेत् दृष्टिर्द्दण्डाकारसुतेजसा ।
हृच्चक्र... ... ... तिव्रशक्ति सुविग्रहा ॥ [illegible] ॥
धूननं कम्पनं चैव नात्र कार्य्यविचारणा ।
अथान्यं परमं देवि खेचरत्वं शृणु प्रिये ॥ ३८ ॥
या सा महावहा ना[डी] कुण्ड[illegible]संस्थिता ।
पदद्वन्द्वगता सा तु मूर्द्धिस्थं कम[illegible] ॥ ३९ ॥
या वीरतये तज्ज्वलनाअका[illegible]वयेद् बुधः ।
सर्व्वशक्तितो मध्यत खे[illegible]
नवाहमभृतं ददैतः [?] [illegible]४० ॥
अथान्यं सम्प्रवक्ष्यामि [illegible]व्या[illegible]प्तिं वरानने ।
यावद्... स्थानेषु [illegible]ता तस्य मयाग्रतः ॥ ४१ ॥
तथैव मनसारो[illegible]साग्र पवनमानेन ।
मनसं तत्त्व बे[illegible]त्वा निष्कलं योजयेद् बुधः ॥ ४२ ॥
महाव्यापि[illegible] तवाहमनृतं वदेत् ।
अथा[illegible] सम[illegible]यामि येन सिद्धिर्भवेत् ध्रुवम् ॥ ४३ ॥
वर्गातीत[illegible] द्वितीयमनुलोम न सुव्रते ।
ज्व[illegible] कृत्वा चतुर्थं स्वरसंयुतः ॥ ४४ ॥
[illegible]प्तकसम्भिन्नमादौ योजयेद् बुधः ।
[illegible]तीतं पुनर्देवि षष्तस्वरविभूषितः ॥ ४५ ॥
स शिखे खरबिन्दुसंयुक्तं योगयेद्देवि तत् पुनः ।
यकारस्य पञ्चमं गृह्यं तं तृतीयस्वरसमन्वितम् ॥ ४६ ॥
स्वरं द्वितीयसंयुक्तं कारयेत् पुनः प्रियः ।

DR. RUFINA T... (DAK VATH)

वर्गस्य प्रथमं बीजं सृष्टराद्यतो योजयेत् ॥ ४७॥
एतद्देवि समाख्यातं कुलविद्यासमन्वितम् ।
नित्यं तु योजयेद्देवि एकचित्तस्तु पण्डितः ॥ ४८॥
तस्य सर्व्वा भवेत् सिद्धिः सर्व्वज्ञनेषु सुन्दरि ।
न खेदयामि कस्य चित्तं शिष्येऽप्युक्त्वा वरानने ॥४ ॥
अथान्यं परमं देवि कामेन विह्वलारकम् ।
भस्य मध्यस्थ भगमधो हुताशनम् ॥ ५०॥
प्रेरितः पवनः शक्त्या ज्वलनाकारतेजस ।
विसन्तु चिन्तयेद्देवि सृष्टिकमलन्तु या च ॥ ५१॥
श्रवणं चिन्तयेदमृतं तेजोमार्गेण यो
भवन्ति विह्वला नार्य्यः क्षनमेकेन व्रते ॥ ५२॥
अथान्यं परमं देवि फलपुष्फआ थन च ।
शृणुयात् पर्मादेवि अघ रवि मा ॥ ५३॥
आकर्षयेद् बुघो वायुं पिण्ड र रूपणमुच्यते ।
चक्षुषा योजयेद्देवि फ पु न् चिन्तयेत् ।
तेजसार्कर्षयेत् तु नं सुसर्य्यतः ॥ ५४॥
देव्युवाच ।
सर्व्वत्र तु म ध्यान ाषितं देव तत् पुरा ।
अद्यापि स पो वि कथयस्व मम प्रभो ।
संगमान्न क्ष हत् *** *** ॥ ५५॥
भैरव वाच ।
शृणु देवि प्रवक्ष्यामि तत् सुरैरपि दुर्लभम् ।
आ नं तु स्थितं कृत्वा... विश्व अनिवृत्तः ॥ ५६॥
भा भावयेद्देवि सर्व्वभावविवर्ज्जितम् ।
तं तत्र स्थितं कृत्वा खमध्ये विनियोजयेत् ॥ ५७॥
भावयेत् समरसं देवि प्रभुभृत्यं विचक्षणः ।
एतद्विज्ञानमात्रेण गियते तत्र मध्यतः ॥ ५८॥
दूराश्रवणविज्ञानं बेधस्तोभं मध्यतः ।
आवेषं दर्शनं दूरात् कम्पस्तोभं तथैव च ॥ ५९॥
परकायप्रवेशेन सम्प्रवर्त्तेत योगिनः ।
... ... तदभ्यासेन सुव्रते ॥ ६०॥
इति मत्स्येन्द्र- पादावतारितं कुलानन्दं समाप्तमिति ॥
शुभमस्तु सर्व्वजगताम् ।